

HONFOGLALÁS

DEÁK FERENC

dámvad
mondjátok és iramodott a
nemzet
így festünk ma is
ilyen talpunk alatt
a helyzet
szűköl sarjába vadult
mátkánk
haboz az ég is felette
ránk térdel a vadász
tenger-
jóságával
kését reméljük
s benne
megoldódik az ember
lám
legyőzöttek
se vagyunk jók
bár beszélnének tunguz-nyelven
hetérákról pimasz pásztordalokban
vagy makognánk már
a lefokozott rendben
szeleknek fagyoknak adni igazat
míg bőrünket fosztja le az idő
elvégre mi találtuk
veszendőnek e fajtát
miért ragaszkodik hát
talajához e tő
vagy hogyan is áll a dolog
a dámvad
a jelenés merre viszi utunkat még
a fajtát
mondom
e fajtát ki nemesíti még
ez a nyálozott
ujjból
strigulákból
szabályokból
fegyencet gyártóból
hímhajnokokból
idegen irodalmakban

remek könnyűvérűséget játszó
asszonyainkból összegyúrt galacsin
felveszi-e még a dőfés reflexét
a rúgás lendületét
a szemébe kőpött nyál odaszárad-e
vagy letörölteti a liftes fiúval
képviselőjével
nem
csak lassan elmérgesedik
a tudatban
daganattá hízik a nevünk
mert ugyan
bottyán bodza-mázos arcát
apáczeit hét fontnyi sérvével
hideg zsinegpengető anonymust
megtalálod-e germanizmustól
és szlávizmustól
meggyomrozott szövegében
a piaci jelentés
vagy a vámhivatali iktatókönyv
is jó nekem
jó lenne
csak lássam
most itt állok előtted
és eskütétel nélkül is tudod
amit nem mondok
de amit tenni szoktak
léglelkű alantasok
végtére is
hadviselésem számodra
szégyenletes
vér-hiányos
hátam megetti intézkedések
áldozata lett őszinte
hazafiasságom
elsősorban
gyermeket nemzett
s amelyből csak te hiányoztál
mert azóta
mérgek hús bevonulása
jelzi a kettős szemérmet
talpon állva egy közepes mosollyal
az arcomon
így kell megkövülnöm
megkövülnöm
s ha most engednéd
választanék ásványt magamnak
hogy az inkarnáció percében
a bűvölet ne érjen készületlenül
ha meg majd felületes
seregszemléd alkalmával
a tárgyak alkalmatlan
tömkelegébe sorolsz
vedd el tőlem kérlek
a szobroknak kijáró köhécselést
mely a mindenkori laikus
zavarából fakad

vondd meg tőlem ezt
az édes gyalázatot
hisz tudom műértők úgyse
járnak erre még egy
intézkedés köszönöm
de most még
minden a mozgás pengéjén egyensúlyoz
s én állok itt
lábam körül
a nyáj vagy a gulya hömpölyög
nyújtom tenyerem és
adom viszkető nyelvének
a sót
a tengersót
míg te szenvelgő mosollyal
hátadat tartod a tapsnak
dévajkodva távoztál mindig
de csak a kapuig
hogy lássák
érezzék
kiléphetnél rajta
hogy tudják
a rajta túli titok a te jogod
s elérheted
vagy páncélos háncsában hagyod
most megálltam előtted
követem és képviselöm
eskütétel híján is hidd el
egyedül maradtunk
mint a senkinek se szolgáló rabok
én igazán egyedül
kisebb
te *sokan*
gyalázatosabb és nagyobb